

Nr 93.

Godkänd av första kammaren den 23 mars 1920.

Godkänd av andra kammaren den 23 mars 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt tillämpning av gällande telefon- och telegramavgifter jämte en i ämnet väckt motion.

(Statsutskottets utlåtande nr 34.)

Till Konungen.

Genom en till riksdagen den 16 januari 1920 avlåten proposition (nr 49) har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, begärt riksdagens yttrande i fråga om fortsatt tillämpning i enlighet med i statsrådsprotokollet angivna grunder av gällande telefon- och telegramavgifter.

I sammanhang härmed har riksdagen till behandling förehått en inom riksdagen väckt motion, däri hemställts, att riksdagen med bifall i övrigt till Eders Kungl. Maj:ts förslag måtte företaga den jämkning beträffande abonnemangavgifterna för telefonapparat, att uti taxa I siffran 1,200 måtte ändras till 1,500 och uti taxa II siffran 900 till 1,200.

Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag avser en förlängning för tiden efter den 31 mars 1920 av nu gällande telefon- och telegramtaxor. Förutom de i sådant hänseende tidigare efter riksdagens hörande beslutade avgifterna, utgå för närvarande, jämlikt Kungl. Maj:ts den 12 september 1919 fattade beslut, vissa provisoriska tilläggsavgifter, vilka — jämte vissa samtidigt beslutade mindre höjningar i telefon- och telegramtaxorna — tillkommo för att undvika eljest sannolikt uppstående brist å telegrafverkets rörelse för år 1919. Då avsevärda olägenheter befunnos föreligga för att

underställa frågan härom den urtima riksdagens prövning, ansågs hinder ej böra möta för Eders Kungl. Maj:t att utan riksdagens hörande besluta om erforderliga åtgärder i förevarande syfte.

Enligt det i propositionen framlagda förslaget skola nu gällande telefon- och telegramtaxor äga giltighet tillsvidare, dock ej längre än till och med den 30 juni 1921, varvid Eders Kungl. Maj:t emellertid skulle äga dessförinnan vidtaga de jämkningar i taxorna, som av inträdda, förändrade förhållanden kunna befinnas påkallade.

Den 23 januari 1920 har Eders Kungl. Maj:t uppdragit åt telegrafstyrelsen att verkställa undersökning rörande revidering av gällande telefonreglemente. Det har förutsatts, att denna utredning skulle, såvitt anginge själva taxefrågan, kunna föreligga så tidigt, att därpå grundad framställning i fråga om taxornas storlek efter den 30 juni 1921 må kunna föreläggas 1921 års riksdag. Skulle så icke kunna ske, har Eders Kungl. Maj:t ansetts böra äga att provisoriskt besluta i fråga om taxorna från och med den 1 juli 1921, intill dess 1922 års riksdag kan bliva i tillfälle att yttra sig över ett mera definitivt ordnande av taxefrågorna för framtiden.

Med hänsyn till angelägenheten av att statsverket beredes inkomster av telegraf- och telefonväsendet till belopp, som möjliggör ett förräntande av det däri nedlagda kapitalet, har riksdagen funnit sig böra, i avvaktan på slutförandet av den beslutade undersökningen angående revidering av telefonreglementet, för sin del godtaga Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag. Därvid anser sig riksdagen emellertid böra framhålla önskvärdheten av, att nämnda utredning bedrives med sådan skyndsamhet, att förslag i ämnet kan framläggas vid nästkommande års lagtima riksdag.

Med avseende å ovanberörda motion om viss jämkning i fråga om beräkningen av nu utgående telefonavgifter, vill riksdagen framhålla, att riksdagen förutsätter, att vid nu pågående taxerevision de av motionärerna framförda önskemålen vinna tillbörligt beaktande.

Såsom sitt yttrande i ärendet får riksdagen alltså anmäla vad här ovan blivit anfört.

Stockholm den 23 mars 1920.

Med undersätlig vördnad.
